

NAŠE MISIJNÉ ŤAŽENIA S DUCHOM PÁNOVÝM

V Košiciach si aj po dvadsiatich rokoch pamätali na zázrak

Aj ďalšia polovica tohto roka sa niesla v duchu nášho misijného ťaženia. V prvej polovici roka sme navštívili okolité mestá, kde už máme našich bratov i sestry, ktorí už pravidelne chodia na naše akcie vo svojich mestách, ba mnohí z nich sa zúčastňujú aj Bohoslužieb u nás v Košiciach. Ani naše mesto nemohlo v tejto línii nášho ťaženia chybať. Naplánovali sme si trojdňovú evanjelizáciu. Dva dni sme poslúžili vonku na ulici pri Dolnej bráne a tretí deň v priestoroch Hotela Gloria Palac. Celá akcia začala v stredu podvečer a vyvrcholila v piatok večer. Slúžili sme slovom skrze pastorovu kázeň, krásnym programom s recitáciami z pastorovej tvorby, radostnými chválami, sólo songmi zo známych svetových muzikálov i zborovým chorálom. Ako vsuvku pomedzi jednotlivé úseky programu, sme mohli počuť našu sestru Bertu z Michaloviec vydať svedectvo, ako jej zmizli dlho pretrvávajúce bolestivé problémy so žalúdkom. U lekárov nepochodila, lebo ich odpoveď znela, nič nepomôže, nedá sa. Ale po modlitbe na nedeľnej Bohoslužbe bola uzdravená. Pán Ježiš ju uzdravil a je Mu veľmi, veľmi vďačná. S týmto svedectvom sa túžila podeliť so všetkými prítomnými, čo v ten deň sedeli po okolitých

múrikoch, či na lavičkách pod stromami, alebo len tak postávali na ulici.

Ako každé takéto naše podujatie zahájil privítaním každého a obznámením s nadchádzajúcim harmonogramom večera brat starší Tomáš. Po už spomínanom interesantnom programe mohli sa divíci i tí, ktorí len obďaleč načúvali, započúvať sa do pastorovej kázne. Vedený Duchom prihovárал sa všetkým jasne a zreteľne: Nedalo sa nerozumieť mu. Každý sa mohol dopytať, čo je pre neho, pre jeho život momentálny ale i budúci najdôležitejší - prijať Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa. Okolité publikum počulo o tom, že práve Ježiš Kristus prišiel na tento svet zastaviť smrť. Povedal jej STOP! Pretože v skutočnosti všetko sa od svojho vzniku rozpadáva. Život je ako presýpacie hodiny, hneď ako sa človek narodí, vlastne už aj zomiera. A Ježiš Kristus v ten večer pri Dolnej bráne uzdravoval - odstraňoval v živote ľudí nielen choroby, zlé závislosti, ale i všetko to, čo bolo nedobré. Poniectorí z tých, ktorí zažili konkrétnu zmenu tam na mieste po pastorovej modlitbe, na ktorú prišli až k pódiu, ochotne povedali o svojom vyriešenom probléme a vďačne ďakovali Ježišovi za zázrak. Niekoľko z nich: Pani Olga mala problém s ľadvinami a s celkovou slabosťou, bola to pre ňu radostná správa počuť, že Pán Ježiš ju uzdravuje a celá natešená ďakovala Ježišovi. Mladý muž sa priznal k drogovej i alkoholovej závislosti a túžil po oslobodení. Skvelá voľba, Pán vždy vie pomôcť i z tohto problému, len musí to chcieť a myslieť úprimne a vydržať. Pán sa ho dotkol vtedy tam, len nech na to nezabudne a vytrvá vo svojom rozhodnutí mať za svojho Pána Ježiša a

nie žiadne hriechne závislosti. Ďalší muž, ktorý prišiel na invalidnom vozíku (používal ho viacmenej častejšie pre bolesti nôh) po modlitbe pochopil i po schodíkoch a vozík si tlačil pred sebou. Pani Jana prišla s rôznymi fyzickými obmedzeniami, ako vyznala, cítila ako vtedy niečo prechádzalo niečo celým jej telom, ako kládol ruky pastor na ňu pri modlitbe. Už jej bolo lepšie. Naša Monika mala kŕče v žalúdku, po modlitbe sa cítila dobre. Tak to bolo zopár príbehov zo stredajších Pánových zásahov, nesmieme však opomenúť hlavne tých smelých štyroch mužov a dve odvážne panie, ktorí sa rozhodli v ten večer odovzdať svoje životy Ježišovi Kristovi a prijať Ho za svojho Pána a osobného Spasiteľa. Hallelujah! Vďaka Pánu za nich, nech vytrvajú pri tomto svojom najdôležitejšom životnom rozhodnutí až do konca.

Hodno tu ešte pripomenúť jeden príbeh, ktorým sa pochválili jedni starší manželia pristavivší sa pri stánku s literatúrou. Odohral sa v skutočnosti pred cca 20 - 25 rokmi. Vtedy sa zúčastnili na takejto našej evanjelizácii, kde sa náš pastor Mikuláš Gócze tiež modlil za potreby ľudí. Moja žena, ako rozprával tento postarší pán, mala niečo s rukou a bola celá vysypaná, preto išla na modlitbu. Bola uzdravená a odvtedy sa má dobre a problémy sa viac nevrátili. Na pastora sme nezabudli, pamätáme si aj jeho meno, nech len pokračuje vo svojej službe, dodal.

Krásne svedectvo i v tom, že i po tolkých rokoch si pamätajú na ten zázrak uzdravenia. Hallelujah! Kolkí tiež zažijú zázrak uzdravenia, či Boží dotyk, alebo oslobodenie a už o pár dní-

mesiacov-rokov si, žiaľ, ani nespomenú. Verím však, že to nebude prípad žiadneho z tých, ktorí v tých dňoch prišli vypočuť chválospevy, songy, či poéziu alebo slová o vierozvestcoch, solúnskych bratoch Cyrilovi a Metodovi, ktorých príchod na naše územie sme si v oných dňoch pripomínali. Neprišli ani lietadlom, ani autom, no pešo dlhou cestou až z dnešných Thessalónik. Aby priniesli Slovo Božie tunajším ľuďom. Aj my sme priniesli radostnú zvesť evanjelia, aby ju začuli všetci, čo opäť prišli i v ďalší deň k Dolnej bráne v Košiciach. Z nich traja – jeden muž, jedna žena a jeden mladý chlapec sa rozhodli odovzdať svoj život Pánovi a nechať Ho riadiť svoje životy. A opäť sa diali Božie zásahy v životoch ľudí, ktorí prišli na modlitbu, túžiac po Pánovej pomoci. Mladá žena mala triašku v nohe, po modlitbe už bolo dobre. Pán Boh ma zachránil, povedal mladý chlapec, pichalo ma v žalúdku a už je mi dobre. Pani Hilda si od Pána pýtala niečo osobné a verí, že to dostane. Ďalšia pani V. zas žila v neustálom nepokoji po smutnej osobnej strate, hľadala pokoj. Pani Iveta vyznala, že po včerajšom prijatí Pána už vie spať, čo dovtedy bol pre ňu značný problém. Priateľka muža z predošlého večera, ktorý po modlitbe pastora prestal používať svoj invalidný vozík, ďakovala Pánovi za ten zázrak a radostne vysvetľovala, že celý deň chodil bez neho a radoval sa. Dvaja mladí ľudia, Janka a Boris, ktorí obďaleč sledovali, čo sa deje pred pódium, ako sa pastor modlí, dokonca si robili i posmešky, vybrali sa vyskúšať si to. Ich následná reakcia bola: Ježiš je najväčší, najlepší, cítime sa dobre a doporučíme toto každému. Boží dotyk zmenil ich postoj v jednej chvíli

počas pastorovej modlitby. Ďalší a ďalší zažili svoj osobný zázrak a tie potom pokračovali i v piatkový večer v Glorii Palac. Prišli sem i noví ľudia z predchádzajúcich dvoch dní z ulice. Opäť chceli zažiť úžasné chvíle v Pánovej prítomnosti, vypočuť si nové slovo v pastorovej kázni, a to všetko spojiť i s akýmsi duchovno-umeleckým zážitkom, započúvaním sa do ladných melódií muzikálových songov v podaní samotného pastora i našich sestier z chvál, jemne pohladíť svoje city lyricky ladenými veršami z pastorovej básnickej zbierky a nechať sa unášať tónmi zborového spevu. A to všetko sa im naplnilo. Dopočuli sa v kázni veľa nových faktov, ktoré boli možno doteraz pre nich samotných len veľkou neznámou. I pre nás, stálych poslucháčov Slova skrze kázne nášho pastora odzneli nové, viere povzbudzujúce informácie, ale i tie, ktoré už poznáme zneli ako nový, občerstvujúci pokrm. "Ježiš Kristus vo svojom Slove hovorí, že ten, kto prosí, ten, berie. Kto klope, tomu sa otvára, a to hneď, netreba dlho čakať. Aj mnohí známi vedci, ktorí vynášali množstvo vynálezov a objavili fyzikálne i matematické zákony, prosili a dostali múdrosť. Boli veriaci a spoločnosť týchto vedcov v ich dobe neuznávala. Vtedajšie náboženstvo ich urážalo, ponížovalo, ale oni sa nevzdávali, verili, že ich Boh neopustí. Všetku múdrosť dostali na kolenách na modlitbe a tými, čím nakoniec boli, boli len vďaka svojej viere a vďaka Duchu Svätému urobili to, čo urobili. Hallelujah! Sám Newton povedal: Tak som vynášiel zákon, že som miloval Boha. Ježiš Kristus nám poslal Ducha Svätého, aby sme neboli opustení, on je vtedy oslávený, ak Ho chválime chválami. Ak tvoje srdce kričí po Božej pomoci,

dostane sa mu. Nehľadaj ľahký život, ale pravý život. Ježiš hovorí, že Jeho ľahké a pravý život ja s Ježišom. A preto, nech je tvoje bremeno akokoľvek ťažké, Pán ti ho dnes odnime a uľahčí ti život, ak chceš. Lebo nik ťa tak nemiloval ako On. Išiel miesto nás na kríž a zabezpečil nám miesto u seba v nebi. V Zjavení Jána je popísané nebo ako krásne, jagavé, zlaté, niet tam úzkosti, strachu, bolesti. Je tam nekonečná radosť. Aby Duch svätý mohol vojsť do tvojho srdca, musíš ho otvoriť. Kto chce prijať Pána Ježiša do svojho srdca alebo potvrdiť už predošlé prijatie?" A na túto výzvu reagovali piati z prítomného publika a pastor sa s nimi modlil. Po tejto modlitbe utekali k Pastorovi na modlitbu tí, ktorí potrebovali od Pána intervenciu do svojej situácie, či problému. Náš Vlado vyznal, že mal toho na srdci veľa, čoho sa chcel zbaviť a bol rád, že utekal dopredu, lebo to hneď všetko odišlo. Muž s už spomínaným vozíkom opäť ďakoval za uzdravenie Pánovi. Ivona opäť získala istotu spasenia, lebo ju nemala. Nataša prijala uzdravenie pre svoju nohu a Eve sa upravil krvný tlak. Valérie odišla bolesť, Janovi sa uvoľnila pravá noha a kríž, Ľubomírovi bolo modlitbe výborne, Natanaela prestalo bolieť hrdlo, ktoré ho trápilo už tri dni. Berte všetko zo srdca spadlo, bola na oslobodení a vyznala, že je to úžasné. Katka na modlitbe dostala slovo navrátenia strateného a múdrosť k tomu, čo má robiť. Ešte mnoho ďalších ľudí bolo na modlitbe, ktorých svedectvá sa za ten čas nestihli zaznamenať. Prežili sme krásne tri dni s Pánom v Košiciach (5.-7. júla) a putovali sme ďalej. Ešte nás čakala opäť Rožňava a po nej grandiózna Budapešť.

hlas
VIERY

Slávnostné zhromaždenie života a viery v Rožňave

Bratia a sestry z Rožňavy, nás neustále bombardujú otázkami, kedy opäť prídeme. Totižto nie všetci tam majú možnosť chodiť pravidelne do Košíc na Bohoslužby, tak im sa ich túto túžbu zúčastňovať sa Bohoslužieb snažíme ako tak splniť a odchádzame k nim ako často sa len dá. A tak sme opäť boli v Rožňave 27. júla a hneď o mesiac 10. augusta. Rožňavčania i my, ktorí radi „putujeme“ na tieto akcie, vždy sa tešíme na nové, čerstvé slovo, čo odznieva v pastorovej kázni. V júli sme mohli počuť v kázni nasledovné: „Tam, kde je Boh prítomný, tam je radosť.

On chce všetko od nás cez oheň - ohnivú radosť, ohnivé slovo, ohnivú chválu... Keď si chorý, máš nejaký problém, to neznamená, že Boh ťa opustil. Choroby nedáva Boh, ale diabol. A jeho skutky prišiel zmariť Ježiš Kristus. Boh sa nad nami zľutúva ako otec nad synom, ktorý Mu slúži. Lebo znakom toho, že s tebou je Boh je to, či Mu slúžiš alebo nie. Boh naplní naše potreby podľa bohatstva svojej slávy. Dnes tu budeme mať zhromaždenie života a viery!“ A mali sme, bolo to nádherné a celé zhromaždenie sme ukončili krásnym sloganom pre Pána: „ Pane, priviaž si ma!“, a pritom sme boli v pohybe viery. Hallelujah!

Nádherná bola aj augustová evanjelizácia, na ktorej Boh robil z ničoho niečo, niečo krásne. Stačilo len, že viac ako na seba sme pozorovali na Toho, kto pozoruje - na Boha! Ježiš v tern

večer prišiel do Rožňavy zobudiť naše zdravie, radosť, lebo tie iba spali. Prišiel urobiť veľkú zmenu v živote každého, kto tam bol. Dával všetko nové- prácu, možnosti, rodinu, úspechy, príležitosti, požehnanie, byt, nové účty, „peňaženky“, uzdravenie..., len bolo treba do toho zázraku vkročiť a držať ho. Pretože stalo sa a začalo rásť. Napríklad, Evke lekári zistili žilcový kameň, po modlitbe však už nič nebolo, cítila sa fajn, pastor jej doporučil ísť si to overiť. Brat Robo mal pooperačné bolesti, ktoré po modlitbe odišli preč. Vydal svedectvo aj o uzdravení svojho švagra, o ktorom sa môžete podrobnejšie dočítať v jeho príspevku. Z Rožňavy sme v auguste všetci odchádzali domov s novými príležitosťami v živote - s novými vzťahmi, prácou, s novou chuťou, silou i možnosťami. Hallelujah, vďaka Pánovi za Bohoslužbu.

Budapešť

V Budapešti zneli na ulici megafóny

Prešlo leto, nastalo príjemné jesenné počasie a pred nami sa črtala trochu dlhšia trasa za ďalším miestom hlásania Evanjelia nášho pána. Čakala nás veľkopá Budapešť. Veľmi sme sa na ňu tešili, hlavne na to, že ideme poslúžiť ľuďom aj za hranicami nášho Slovenska. Starostlivo sa pripravila každá služobnosť, sestry v chválach sa naučili chvály i v cudzích jazykoch, v angličtine i v maďarskom jazyku. Nachystali sme si skvelý transparent, na ktorom sme v maďarčine pozývali na našu ak-

ciu, kde sa mohli dozvedieť o novom živote s Ježišom, o zázrakoch, uzdravení, prosperite, o riešení problémov a všetkom, čo dnes môže človek mať a dostať od Pána. Zarezervovali si ubytovanie na dve noci, natlačili letáčky na rozdávanie a pobalili sa. Vyrazili sme teda z Košíc v dopoludňajších hodinách v piatok 15. septembra a plánovali zostať v Pešti do nedele 17. teho. Po príchode do hlavného mesta našej susednej krajiny sme sa ubytovali vo vopred vybavenom penzióne a v podvečer sme už stáli pred obchodným domom Tesco, ktoré sa nachádzalo v 15. obvode. Tu neďaleko sme boli aj ubytovaní a aj miesto našej večernej sobotňajšej evanjelizácie bolo naplánované v tomto obvode. Rozložili sme menšiu technickú aparatúru a chvály

spustili svoj repertoár v maďarčine. Mladí bratia rozprestrelí transparent, dve sestry, ovládajúce maďarský jazyk na striedačku megafónom pozývali okoloidúcich na sobotňajšiu akciu, ostatní rozdávali letáčky s pozvaním. Ľudia sa so záujmom zastavovali a započúvali sa do krásne znejúcich piesní, ktorými speváci oslavovali Pána. Samozrejme, že ani tu v cudzine sa naše ťaženie nezaobišlo bez toho, aby sa to niekomu nepáčilo. Strážna služba nás chcela okamžite zrušiť. Pastor "milému" strážcovi vysvetlil našu neznalosť ich vyhlášok, keďže sme pre nich cudzinci, ten sa nato spojil vysielacťou s manažmentom Tesco. Ale Pán nás nenechal len tak napospas nejakým ochrankárom, manažér rozhodol, že ak sme cudzinci môžeme zostať.

Vörösmarty tér - Budapešť

Hallelujah, nik nemôže dielo Pánovo zrušiť, ani žiadny manažér. A to nebol jediný prípad počas našej evanjelizačnej túry po Budapešti, ale o tom neskôr. Asi po takej hodinke sme sa presunuli pred obchodné centrum Asia Center, kde sme mali vopred dohodnuté povolenie rozdávať pred dvoma vchodmi do centra naše letáčiky. Rozdali sme a vrátili sa do penziónu. Na večer sme mali naplánované modlitby nad mestom, ktoré sa konali na budapeštianskom hrade. Dopravili sme sa tam autami a nad nádhernou panorámou mesta, kde sa v pozadí nad Dunajom týčila vysvietená, najimpozantnejšia budova tohto mesta - Parlament, sme sa modlili a žehnali toto mesto, tento národ, ale i náš národ a naše Košice. Záver dňa patril osobným modlitbám na izbách ubytovania a zaslúženému spánku. Ráno sme pokračovali spoločnými modlitbami so 107. žalmom. Po nich sme sa presunuli do 5.obvodu Budapešti na námestie "Vörösmarty tér". Tu sme si našli v strede námestia krásnu fontánku, rozložili naše techniky a spustili nacvičený program zborovej piesne a chvál aj s tanečnými prvkami, ktoré

mimochodom veľmi zaujali jednu východoázijskú turistku až natoľko, že sa pridala k našim sestrám a pekne v rade a radostne s nimi predviedla ich tanečnú kreáciu. Pôsobilo to mimoriadne veselo a radostne. Opäť sme megafónom pozývali na večernú akciu do Asia Center-a, rozdávali letáčiky, ktoré ľudia prijímali od nás celkom ochotne, dokonca si ich vzali i cudzinci, ktorí len mestom prechádzali, ba vôbec maďarský jazyk neovládali. A tých cudzincov - turistov tam bolo teda neúrekom. Nevadilo im, že veľa reči nerozumeli, ale isto to Pánova prítomnosť spôsobila, že zostali stáť a počúvali naše oslavné chvály. Možno ani nevedeli, čo ich tam drží. A Pán sa opäť dokázal pri nás. Už spomínaná situácia bez povolenia i tu na tomto mieste: Sme v centre hlavného mesta, kde samozrejme, platia rôzne predpísané nariadenia a vyhlášky. Prichádzajú dvaja strážcovia zákona s tým, že kde máme povolenie obsadiť túto časť námestia a vystupovať tu, lebo však k tomu je potrebné, ba dokonca na túto časť pri fontánke ani nie, ale až trochu ďalej je možné také niečo uplatniť. Nato my dve sestry, čo

sme sa celý čas "oháňali" na striedačku megafónom, pozývajúc okoloidúcich na akciu, už poučené zo situácie z predošlého dňa, vravíme, nemáme povolenie, nevedeli sme, že treba a v konečnom dôsledku sme cudzinci, kresťania a podali sme im pozvánky na večernú akciu. A naši milí páni policajti opäť nemohli prerušiť naše evanjelizačné ťaženie a zamysliac sa povedali: "No dobre, pokiaľ sa nik nebude na vás sťažovať, zostaňte. Ale keby niekto doručil na náš okrsk písomnú sťažnosť, budeme ju musieť riešiť a vtedy vás odtiaľ pošleme preč. Dobre?" A my nato, že samozrejme, a ďakujeme, oni sa rozlúčili, dokonca zažehlali všetko dobré a odišli. Hallelujah! Jasné, že sa nik nestožoval, prečo aj, veď všetkým okoloidúcim sa naše pouličné evanjelizačné vystúpenie páčilo a hlavne Pán bol mocne prítomný a Jeho predsa nemôže nik poslať preč, keď Jemu sa páči tam byť s nami. Rozdali sme posledné letáčiky, chvály dospievali a po trojhodinovom vystúpení, sme sa pobalili, išli každý niekam najesť a späť do penziónu, lebo nás čakal avizovaný večer v Center divadle v Assia Center-e . Toto hlavné

Hrad - Rybárska bašta - Budapešť

mesto je neskutočne veľké s počtom obvodov až cez dvadsať. A nami plánovaný večer sa mal uskutočniť v okrajovej časti 15. obvodu v sobotný večer. A to sa vlastne prejavilo aj v návštevnosti. Samotné obchodné centrum nemalo veľkú návštevnosť zákazníkov a do divadla tak prišli nakuknúť okoloidúci zákazníci, predavači a zamestnanci centra. Tí tiež mali už svoje plány na sobotný večer a neboli ochotní sa ich vzdať, škoda, nevedia, o čo prišli. Napriek tomu, že sa miestami započúvali pri dverách, uznanlivo pokyvovali hlavami, že to pekné, chvályhodné, čo robíme, ale šli si po svojom. No my sme mali nádherný večer s Pánom a s Jeho zázrakmi. Jasne zazneli slová od kazateľne, že Pán je najväčší a nájde si i tu ľudí, ktorí

k Nemu prídu. Hallelujah. A my sa sem tiež vrátíme, veď na ulici sme videli, že pristavujúci sa ľudia úprimne prijímali naše chvály, nič ich nedokázalo tam vonku ovplyvniť, cítili Božiu prítomnosť. Keď nás opäť Pán vyzve, pôjdeme i tam, ani nás nič a nik neodradí od toho, aby sme i v Pešti poslúžili, nik nám nevezme radosť zo služby. Hallelujah. V nedelňé ráno sme sa pobalili, nasadli do áut a pomaly pobrali smerom na Košice. Zážitky krásne, únava tak akurát a chuť ísť na ďalšie ťaženie veľká. A my pôjdeme. **V závere roka** sme ešte navštívili v októbri bratov a sestry **v Prešove** i **v Rožňave**, november patril zas **Michalovciam**. Na každej jednej z týchto akcií, kde sme prišli poslúžiť chválami, spevmi zboru i pastоровými kázňami,

bol prítomný mocne náš Pán a svoju účasť dokazoval svojimi intervenciami do našich životov. Zakaždým to bolo niečo iné, čo sme tam dostali a niesli domov, či to už bola nejaká dynamická zmena situácie v živote, ktorú dostal ten, kto vedel v Prešove povedať Pánovi, že čo "chce, ako Bartimeus chcel", od Neho dostať. Alebo vykročil do zázraku a išiel v Rožňave, ako chromý po Ježišom uzdravení, či si uchytil v Michalovciach svoju nádej, ktorá vznikla z beznádeje a postupne sa premenila na vieru. My sme potom len ďakovali nášmu Nebeskému Otcovi za to, čo sme hoci fyzicky nevideli, mali sme však nádej a verili, že to máme. Ešte raz vďaka Pánovi za každú jednu tohoročnú evanjelizáciu. Hallelujah!

Olívia Illárová

